

Stjärnbildernas förkunnelse

Vi har kommit till det näst sista av de sju områden som visar på Bibelns tillförlitlighet - stjärnbilderna. Det evangelium som finns dokumenterat i Skriften finns faktiskt också skrivet i skyn. Bokstavligt talat. Det är framförallt de tolv konstellationer som ligger i det bälte runt himlen som kalls zodiaken som betraktat från ett bibliskt perspektiv berättar om Guds frälsningsplan. De vittnar om samma *händelser* i samma *ordning* och med samma *symboler* som i Skriften.

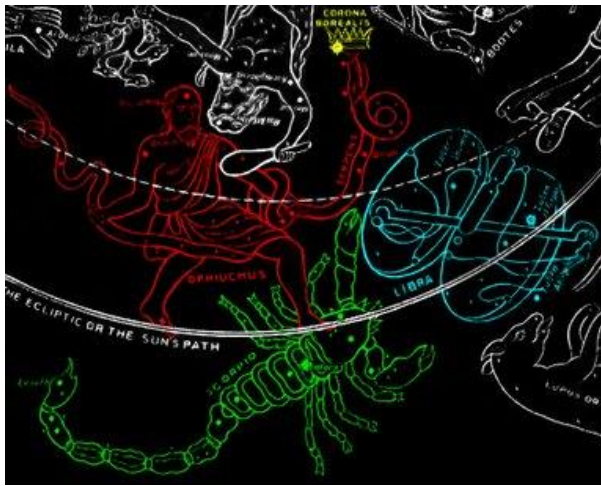
I Judas brev berättas att Henok i det 7:e släktledet efter Adam fick profetisk kunskap om Jesus återkomst, vilket visar att Gud avslöjade sin frälsningsplan redan före syndafloden. Detta var långt innan Bibeln nedtecknades och därför var man tvungen att hitta på andra sätt att komma ihåg det gudomliga budskapet då det skulle förmedlas vidare till kommande generationer, och ett rimligt sätt att göra detta var just att betrakta stjärnornas mönster som bilder eller symboler. Eftersom stjärnornas syfte är att "vara tecken som utmärker särskilda tider, dagar och år" (1 Mos 1:14) skapade man därför stjärnbilderna som ett slags piktogram som stöd för minnet. Enligt både den judiska historikern Josefus och hebreiska, persiska och arabiska traditioner utformades också både astronomin och stjärnbilderna av förflodspatriarkerna. Enligt denna förklaringsmodell vidareförmedlades sedan kunskapen av Noa i arken och spreds över jorden i samband med Babels torn. Detta förklarar varför astronomin var en så etablerad vetenskap redan hos många av de allra tidigaste kulturerna. Det förklarar också varför de olika kulturernas stjärnhimlar såg i stort sett identiska ut.

Från början var alla 12 stjärnbilder profetiska uttryck för Guds frälsningsplan. Idag har de 10 första uppfyllts medan de två sista ännu återstår. Många hednafolk tappade dock ganska snart det ursprungliga syftet med konstellationerna och det hela urartade till astrologi istället. Det som från början var menat att illustrera Guds generella handlande med mänskligheten kom istället att styra enskilda individers livsöden.

Jungfrun är den 1:a stjärnbilden i zodiaken och representerar Guds löfte till Abraham om att alla släkter på jorden ska bli välsignade genom hans säd. Jungfrun är därför Sara som födde Isak från vilken Jesus härstammar. Visserligen var inte Sara en jungfru men den ursprungliga betydelsen av ordet var *fruktbar* snarare än *oskuld*. Figuren visar att hon i sin vänstra hand håller en vetekärve som är en symbol för denna fertilitet och i sin högra hand en palmkvist som symboliserar det "rotskott" som skulle skjuta upp ur Isais

(kung Davids fars) stam. I Uppenbarelsebokens 12:e kapitel kan vi läsa om att Jesus (rotskottet) föds av "en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter" och som "fick den stora örnens båda vingar". Himlens enda kvinna är Jungfrun och hon avbildas ofta med vingar. Det går att räkna ut astronomiskt att då Jesus föddes stod solen mitt i hennes moderliv. Det skedde under den 1:a månaden i den judiska almanackan, och från det faktum att månen stod i samma stjärnbild kan vi till och med veta att det skedde på den 1:a dagen i månaden. Då sol och måne står i samma riktning på himlen är det nämligen nymåne vilket *definierar* starten av en ny judisk månad. På den 1:a dagen i den 1:a månaden inträffar det judiska nyåret som högtidligt håller skapelsen. Jesus föddes därför på årsdagen av sin egen skapelse!

Den 2:a stjärnbilden är **Vågen** som symboliserar den mosaiska lagen, och den 3:e är **Skorpionen**, Guds förkastande i öknen på grund av synd. Tillsammans med Ormbäraren bildar dessa bilder "evangeliet i ett nötskal". Figuren visar hur Ormbäraren kämpar med ormen samtidigt som han stampar Skorpionen rätt i hjärtat. Vågen (blå) är lagen, Skorpionen (grön) är synden, döden och Guds fördömelse medan Ormbäraren (röd) är Jesus Kristus som löser problemet genom att krossa dödens makt. Märk också hur Ormen girigt sträcker sig efter Norra kronan (gul) på himlen.

Nästa konstellation är **Skytten** som motsvarar Josua och intagandet av det Heliga landet. Sedan följer **Stenbocken**, Guds förbund med kung David. Den ritas ofta med en bocks framkropp och en fiskes bakkropp vilket motsvarar Davids hela kungadöme, allt från det han var förföljd av Saul vid En-Gedi (1 Sam 24:1-3) till dess riket ska fullbordas av Jesus och fiskare stå vid samma En-Gedi (Hes 47). Detta En-Gedi betyder just *Stenbocksklipporna*.

Vattumannen är Nebukadnessar som öser Guds vrede över Israel och för dem i fångenskap. De två **Fiskarna** sammanbundna med ett band är Nord- och Sydriket som dras tillbaka till det Utlovade landet: "Se, jag skall sända bud efter många fiskare, säger Herren, och de skall fiska upp dem" (Jer 16:16). **Väduren** är ett får av hankön, en sinnebild för Jesus och det offer han gjorde på korset: "Se Guds lamm, som tar bort världens synd." (Joh 1:29)

Oxen föreställer apostlarnas mission. På dess ena skuldra finns Sjustjärnorna, Plejaderna, som ibland kallas de sju duvorna och symboliserar Guds Ande som bär apostlarna i deras uppdrag. **Tvillingarna** visar att evangeliet nu nått ut till både judar och hedningar och **Kräftan** är Antikrist som ska komma i de sista tiderna. Hans onda maktutövande kommer dock att pulvreras av den sista stjärnbilden, "**Lejonet** av Juda stam" (Upp 5:5). Det är zodiakens sista stjärnbild eftersom Lejonet "ska vara kung i evigheters evighet" (Upp 11:15).

Så gå ut ikväll, titta upp och gläd dig över att Gud har (st-)järnkoll på historien.